

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2018 și a sentinței Judecătorei Bălți sediul central din 04 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Roman Alisa Xxxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată or. Xxxxx str. Xxxxx ap. xx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 22.09.2016 – până la 04.06.2018

instanța de apel:

de la 05.07.2018 – până la 21.11.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 25.01.2019 – până la 03.04.2019

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți sediul central din 04 iunie 2018, Roman Alisa Xxxxx, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul farmaceuticii pe un termen de 3 ani.

A fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Roman Alisa în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, ca fiind neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Roman Alisa, acționând cu intenție îndreptată spre săvârșirea acțiunilor ilegale de circulație a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, într-un loc și timp nestabil, ilegal a dobândit o cantitate nestabilă de substanță narcotice – heroină, sub formă de praf de culoare bej, care ulterior l-a ascuns în 14 capsule de culoare alb-verde, împachetându-le într-un tub cu inscripția „Passivit”.

La 18.11.2015, în a doua jumătate a zilei, continuându-si acțiunile sale criminale, a adus acest tub cu inscripția „Passivit” la punctul de control și trecere a Penitenciarului nr. 11 Bălți, punându-l într-un colet în scopul transmiterii către soțul

Roman Gheorghe, care execută pedeapsa cu închisoare în respectiva instituție penitenciară, însă, conform procesului-verbal de control și ridicare din 18.11.2015 substanța narcotică sus-indicată a fost identificată și ridicată de colaboratorii penitenciarului.

Potrivit raportului de expertiză chimică nr. 34/12/2-R-150 din 12.03.2016 s-a constatat că praful de culoare bej constituie heroină, cu cantitatea de 9,17 gr., ce se atribuie la substanțe narcotice, fiind inclusă în Lista nr. 1 „Substanțe narcotice, substanțe psihotrope, neutilizate în scopuri medicale”, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004 și lista „Substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 25.01.2006 și modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 43 din 26.01.2009, conform cărora greutatea substanțelor narcotice de 9,17 gr., se atribuie la proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatei Roman Alisa, au fost calificate *de drept* în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal – circulația ilegală a substanțelor narcotice, manifestată în procurarea, păstrarea substanțelor narcotice, săvârșită în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel la data de 16.06.2018 de către avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatei, care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a o achita pe Roman Alisa de săvârșirea infracțiunii imputate.

În motivarea apelului a fost invocat că:

- instanța de fond urma să analizeze și să expună în sentința pronunțată, nemijlocit toate probele esențiale ce au fost prezentate de către partea acuzării, cât și de către partea apărării, însă instanța a omis a supune unei analize detaliate a celor invocate de către partea apărării;

- învinuirea este una abstractă, respectiv organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, ce au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil, în sensul art. 6.1 al Convenției Europene;

- probele acuzării privind învinuirea înaintată inculpatei Roman Alisa poartă caracter bazat pe presupuneri;

- sesizarea procurorului la 15.06.2016, în ordinea art. 298 Cod de procedură penală, referitor la acțiunile pretinse a fi ilegale ale angajaților SUP a IP Bălți, a fost respinsă prin ordonanța procurorului Procuraturii Bălți din 29.07.2016, care ulterior a fost atacată în ordinea art. 299¹ Cod de procedură penală, însă fără a primi un careva răspuns la cele invocate. Ulterior, sesizând instanța de judecată cu plângere în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, prin încheierea din 08.11.2016 aceasta a fost remisă spre examinare odată cu fondul cauzei;

- potrivit ordonanței din 29.01.2016 de recunoaștere a lui Roman Alisa în calitate de bănuită, substanța narcotică a fost identificată și ridicată de către colaboratorii instituției penitenciare la 18.11.2015, iar urmărirea penală a fost pornită la 08.02.2016,

însă nu s-a ținut cont că potrivit art. 274 alin. (1) Cod de procedură penală, OUP sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art. 262 și 273 dispune în termen de 30 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv;

- contrar prevederilor art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală, lui Roman Alisa i s-a adus la cunoștință ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuită, abia la data de 23.06.2016, deși ea nu și-a schimbat locul de domiciliu și numerele de contact, nu s-a eschivat de la urmărirea penală, continuându-și activitatea de muncă și fiind mereu în vizorul OUP, iar la dispunerea efectuării expertizei conform art. 145 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală urmând să citeze părțile și expertul desemnat pentru a li se aduce la cunoștință obiectul expertizei și întrebările la care expertul trebuie să dea răspunsuri, explicându-le dreptul de a face observații cu privire la aceste întrebări și de a cere modificarea sau completarea lor, precum și solicitarea numirii a câte un expert recomandat de fiecare dintre ele pentru a participa la efectuarea expertizei, cu întocmirea în acest sens a procesului verbal și fixarea termenului efectuării expertizei, informându-l, totodată, pe expert dacă la efectuarea acesteia urmează să participe părțile, respectiv aceste acțiuni obligatorii nu au fost respectate în speța dată;

- ordonanța de pornire a cauzei penale din 08.02.2016, respectiv cea de dispunere a efectuării expertizei și cea de recunoaștere a lui Roman Alisa în calitate de bănuită din 29.04.2016, urmează a fi declarate nule, deoarece conform alin. (1) art. 251 Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a reținut că, prima instanță pe parcursul judecării cauzei a ținut cont de normele legislației procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală și completă a cauzei penale, cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal prevăzut de art. 314 Cod de procedură penală; în limita învinuirii formulate în rechizitoriu, fiind verificate toate împrejurările de fapt și constatate aspectele de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate de către organul de urmărire penală, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, utilității, veridicității, concludenței și coroborării reciproce în conformitate cu art. art. 100-101 Cod de procedură penală.

Concluzionând despre temeinicia sentinței de condamnare adoptată în cazul din speță, pe motivul unei aprecieri obiective a probelor administrate la faza urmăririi penale, ce au servit obiect de cercetare judiciară, instanța de apel a conchis ca fiind dovedită vinovăția lui Roman Alisa în fapta imputată ei prin învinuirea formulată în

rechizitoriu.

Deși, prin versiunea formulată, inculpata a negat cu desăvârșire acuzațiile aduse ei și fapta imputată, probatoriul administrat la caz de către partea acuzării ce a servit obiect de cercetare judecătorească în instanța de fond și repetat în cea de apel, printr-o apreciere corectă potrivit art. art. 100-101 Cod de procedură penală, îi confirmă integral vinovăția în distribuirea ilegală a substanțelor narcotice, rezultată din depozițiile martorilor Pcela Lilia (f.d. 11-15 v. 2), Dascaluic Vladimir (f.d. 22-24 v. 2), Moscaluic Ion (f.d. 25-27, v. 2), Pavliuc Iurie (f.d. 34-37 v. 2), Nenescu Ana (f.d. 44-47 v. 2), Ursu Corina (f.d. 48-61 v. 2), precum și de materialele dosarului penal și anume: raportului de constatare tehnico-științifică nr. 10547 din 28.12.2015 și raportului de expertiză chimică nr. 34/12/2-R-150 din 12.03.2016 (f.d. 47-49; 50); plicul de hârtie sigilat ca „Expert judiciar 108” în care se află substanța narcotică heroină, în cantitatea de 9,17 gr, fiind recunoscut, prin ordonanța din 21.03.2016, în calitate de corp delict (f.d. 25-26); proces-vebal de audiere a bănuitei Roman Alisa din 23.06.2016 (f.d. 213-214 v. 1); proces-verbal de confruntare între martorul Pcela Lilia și învinuita Roman Alisa din 20.07.2016 (f.d. 225-228 v. 1).

Instanța de apel a conchis că, argumentele invocate de apelant referitor la lipsa bazei probante ce ar demonstra vinovăția inculpatei în comiterea faptei incriminate, sunt absolut declarative, fiind lipsite de temei real, deoarece probele nominalizate mai sus îi confirmă integral vinovăția, iar versiunea transmiterii medicamentelor altui colaborator a penitenciarului, decât felcerului Pcela Lilia, fiind lipsită de argumente și apreciată ca o încercare de inducere în eroare despre adevăratele împrejurări a cauzei, întru evitarea răspunderii penale.

Contrar opiniei părții apărării referitor la prezența pe caz a temeiurilor de achitare a inculpatei Roman Alisa de sub învinuirea adusă ei, instanța de apel susținând concluzia primei instanțe, a considerat că partea acuzării a prezentat probe incontestabile ce confirmă vinovăția ultimei, în fapta comisă întrunind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că, referitor la solicitarea apărării cu privire la nulitatea ordonanțelor de pornire a urmăririi penale din 08.02.2016; efectuarea expertizei; recunoașterea lui Roman Alisa în calitate de bănuită din 29.04.2016 și aducerea la cunoștință a raportului de expertiză nr. 34/12/2-R-150 din 12.03.2016, prima instanță prin prisma normelor procesual penale, aplicabile cazului din speță, corect le-a respins, menționând că ordonanța de pornire a urmăririi penale nu formează obiectul examinării în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, deoarece dispoziția art. 63 alin. (1¹) din același Cod stipulează că, ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț și informația despre drepturile prevăzute la art. 64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile din momentul emiterii ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care bănuitul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta, iar în cazul în care există necesitatea dispunerii unor măsuri speciale de investigații în privința bănuțului, aducerea la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț și a drepturilor sale se amână în baza

ordonanței motivate a procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție pe o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii motivate a perioadei până la 3 luni.

Astfel, potrivit lucrărilor cauzei, la data de 29.04.2016 de către ofițerul de UP al SUP a IP Bălți a fost emisă ordonanța privind recunoașterea lui Roman Alisa în calitate de bănuită, prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Bălți din 29.04.2016 a fost admis demersul acuzatorului de stat cu privire la amânarea aducerii la cunoștință a actului procesual pe un termen de 30 zile până la 29.05.2016 (f.d. 111-112, v. 1), respectiv prin cea din 26.05.2016 - încă pe un termen de 30 zile, adică până la 29.06.2016 (f.d. 116-117, v. 1), cu aducerea acesteia la cunoștință lui Roman Alisa, în prezența avocatului, la data de 23.06.2016 (f.d. 221, v. 1), respectându-se în acest sens prevederile legale.

În ce privește dispunerea efectuării expertizei din 04.02.2016, precum și aducerea la cunoștință a raportul de expertiză nr 34/12/2-R-150 din 12.03.2016, aceste acțiuni au fost realizate în strică conformitate cu prevederile legale, constituind acte și măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică în vederea constatării anumitor împrejurări importante pentru soluționarea cauzei, fapt pentru care în lipsa unor date obiective și concrete ce ar confirma afectarea în careva mod a drepturilor procesuale a persoanei vizate, acestea nu pot fi recunoscute nule, cu atât mai mult că, potrivit procesului-verbal din din 23.06.2016, lui Roman Alisa, în temeiul art. 142, 144 Cod de procedură penală, i-a fost adusă la cunoștință contra semnătură, ordonanța din 04.02.2016 de dispunere a efectuării expertizei chimice (f.d. 43, v. 1), unde ultima nu a manifestat dorința de a formula careva întrebări suplimentare, luând cunoștință și neobiectând asupra rezultatelor expertizei, fapt confirmat prin procesul-verbal din 23.06.2016 (f.d. 45, v. 1).

Referitor la categoria și mărimea pedepsei penale, instanța de apel a considerat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 Cod penal, stabilind o pedeapsă corectă, legală și proporțională faptei comise îndreptată spre corectarea și neadmiterea săvârșirii pe viitor a altor fapte prejudiciabile, fiind luat în calcul aflarea la întreținerea inculpatei a unui copil minor, lipsa la evidența medicului narcolog și psihiatru, atragerea anterioară la răspundere penală, alături de gravitatea faptei comise și așteptările societății față de actul de justiție și caracterul retributiv a pedepsei penale.

De asemenea, în viziunea instanței de apel, prima instanță a ținut cont că, inculpata la data comiterii infracțiunii nu a atins vârsta de 21 de ani și de prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, respectiv corect a concluzionat că corectarea inculpatei este posibilă numai prin izolarea ei de societate.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz sunt atacate cu recurs ordinar, la data de 09 ianuarie 2019 de către avocatul Stăvilă Vasile, în numele inculpatei, care solicită casarea acestora, cu dispunerea achitării lui Roman Alisa.

În motivarea recursului ordinar autorul invocă argumente similare cu cele indicate în apel și menționate în pct. 3 al prezentei decizii, subsidiar menționând că din declarațiile celor 6 martori ai acuzării nici unul nu a indicat direct că pretinsele substanțe narcotice au fost transmise de către inculpata Roman Alisa, care categoric

neagă acest lucru.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, și a solicitat de a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și respectiv decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lecturând textul recursului menționează, că recurentul nu a invocat expres nici un temei de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă se atestă că, autorul indică în conținutul recursului critici sub aspectul motivării concluziei de vinovăție a inculpatei și a analizei argumentelor invocate de partea apărării în raport cu învinuirea formulată în privința acesteia și a probatoriului prezentat de către acuzatorul de stat, astfel semnalând cazul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*. Totodată, Colegiul penal din cuprinsul recursului reține că, partea apărării pledează pentru achitarea inculpatei, deoarece consideră că probele administrate la caz nu indică la prezența laturii obiective și subiective în acțiunile inculpatei, astfel semnalând și cazul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Cu referire la temeiul pentru recurs, semnalat de recurent – *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, acest temei pentru recurs este incident în cazul când nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Cu referire la temeiul de casare - *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, specificat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs

menționează că, acesta este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Prin urmare, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, doar atunci când se constată comiterea unei erori de drept, ținându-se seama și de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Deci, analizând textul hotărârii atacate în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul consideră că, instanța de apel și-a motivat decizia în concordanță cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la respingerea apelului declarat în prezenta cauză, fiind motivată just adoptarea unei asemenea soluții. Totodată, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea adoptată a oferit răspunsuri plauzibile, detaliate și argumentate asupra acestora, în coraport cu probele administrate în prezenta speță ce au fost verificate în ședințele de judecată. Prin urmare, instanța de recurs conchide că temeiul pentru recurs semnalat de recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

Cu referire la temeiul pentru recurs semnalat de inculpat și prevăzut la pct. 8) alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul menționează că potrivit materialelor cauzei organul de urmărire penală, a sesizat instanța de judecată prin rechizitoriu, în care inculpatei Roman Alisa, i-a fost încredințat săvârșirea infracțiunii – circulația ilegală a substanțelor narcotice, manifestată în procurarea, păstrarea substanțelor narcotice, săvârșită în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fapt pentru care a și fost condamnată de către prima instanță, soluția căreia a fost menținută și de instanța de apel.

În viziunea Colegiului penal, nici acest temei pentru recurs nu este incident cazului de casare a hotărârii instanței de apel, deoarece analizând lucrările dosarului rezultă, că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate, în speța dată, verificându-le sub toate aspectele în mod obiectiv din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Totodată, soluția adoptată de către instanța de apel, Colegiul penal consideră, că este pe deplin confirmată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și enunțat în pct. 5 al prezentei decizii și care confirmă vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate, fiind corect încadrată în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Reieșind, însă, din textul recursului, Colegiul atestă că, apărătorul inculpatei la argumentarea recursului, prin ce a semnalat cazul de casare prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocă dezacordul cu prezența probelor ce ar confirma incidența laturii obiective și subiective în acțiunile lui Roman Alisa a

infracțiunii imputate acesteia. La criticile invocate, Colegiul penal notează că, chestiunea privind întrunirea elementelor infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal în acțiunile inculpatulei Roman Alisa, prin prisma cumulului de probe administrat la caz, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în ordine de apel și cărora această instanță le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizia contestată, soluție de la care instanța de recurs nu se va îndepărta, și a cărei reluare nu se mai impune, ținând cont de faptul că criticile invocate la etapa recursului ordinar sunt identice cu cele indicate în ordine de apel. Astfel, învederând considerentele Curții Europene și anume, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de casație poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției ale instanței de fond. (*Garcia Ruis c. Spaniei, Heile c. Finlandei*).

De asemenea, Colegiul penal consideră nefondate alegațiile apărătorului reiterate în procedura recursului ordinar, în partea ce se referă la nulitatea ordonanței de pornire a urmăririi penale din 08.02.2016; efectuarea expertizei; recunoașterea lui Roman Alisa în calitate de bănuită din 29.04.2016 și aducerea la cunoștință a raportului de expertiză nr. 34/12/2-R-150 din 12.03.2016. Asupra acestor critici instanțele de fond s-au expus argumentat, constituind subiect de dezbatere în hotărârile adoptate de către instanțele ierarhic inferioare, concluzii de la care Colegiul nu are temeiuri de a se detașa, deoarece sunt justificate din punct de vedere legal.

Cât privește aserțiunile apărătorului invocate în recurs, precum că declarațiile celor 6 martori ai acuzării nu au indicat direct că pretinsele substanțe narcotice au fost transmise soțului deținut de către inculpata Roman Alisa, instanța de recurs le apreciază ca nefondate, deoarece în situația când în cauza supusă judecării prevalează probe indirecte în coraport cu cele directe, însă în împrejurarea în care există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitor la vinovăția inculpatei, fapt incident și în prezenta speță.

De menționat este și acel fapt că, din conținutul recursului declarat, Colegiul atestă că majoritatea criticilor se referă la dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor administrate în prezenta cauză, de către prima instanță și cea de apel, însă aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept, de către instanțele de fond, iar dezacordul părților în acest sens nu constituie temei pentru desființarea unei hotărâri judecătorești și temei pentru recurs, deoarece nu este prevăzut în alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În virtutea raționamentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului, nefiind identificate de instanța de recurs careva erori judiciare, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către autorul recursului ordinar deferit spre examinare.

Astfel, dat fiind faptul că prezentul recurs ordinar de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Stăvilă Vasile, în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Roman Alisa Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 25 aprilie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma